

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tribunal Poenitentiae Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut Reo Posterior De Confessario Ut Judice

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

§. 10. De Confessione facta Superiori ab habente reservata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

§. X.

De Confessione facta Superiori ab habente reservata.

77. Non amplius manet Reservatio ullius peccati, quod quis habenti Jurisdictionem ordinariam in illud, est quocunque modo jam confessus, ab eoque, etsi tantum invalidè, absolutus. Palao de pœnit. Disp. un. p. 15. §. 6. n. 2. Dicast. cit. Disp. 11. n. 124. Ratio, quia Superior etiam sic satis cognoscit peccatum ad pœnitentiam & medicinam debitam adhibendam, ergo cum ita satisfiat fini Reservationis, eamque Superior possit extra Sacramentum quoque tollere, censetur omnino id facere; & quidem etiam tunc, cum absolutio non solum ob defectum doloris; sed etiam ob defectum integritatis est invalida. Palao & Dicast. II. cc. contra Tamb. l.c. §. 5. n. 1.

Cessat quoque semper reservatio illius peccati, cujus aliquis est inculpabiliter oblitus, cum habenti ordinariam Jurisdictionem in illud est postea aliquando saltem validè confessus; quamvis absque omni animo & indicio petendi absolutionem à reservatis. Palao l.c. Tamb. l.c. §. 4. n. 4. contra Dicast. l.c. n. 141. Ratio, quia Superior vult absolvere, quantum ipse potest, & pœnitens indiget; atqui ille potest peccati etiam obliti reservacionem tollere, & pœnitens indiget, ergo.

Idem etiam censetur esse de peccato reservato inculpabiliter omisso, cum quis Superiori confessus est invalidè, sed tantum ob defectum doloris. Lugo de pœnit. Disp. 20. sect. 7. n. 102. Tamb. cit. cap. 9. §. 5. n. 2. vel etiam ob defectum integritatis, sed tantum circa non reservata. Di-

cast. l.c. n. 171. quia tunc saltem quoad reservata, quæ habet, se adhuc bona fide sistit Superiori & sincerè agit. Quidquid autem de hoc sit, certum est, quod quilibet deinde debeat tam invalidè confessus, quam inculpabiliter omissa adhuc confiteri, ut ab illis validè, & ab istis directè absolvatur; à quibus tamen tunc jam potest absolvere quilibet ordinarius Confessorius, cum Reservatio jam sit sublata.

Hæc omnia intelliguntur etiam de peccati reservati confessione facta delegato. Etsi enim iste ordinariè Reservacionem tollere non possit nisi per absolutionem sacramentalem; ex communi tamen DD. consensu, usu & praxi colligitur, ipsos Superiores velle reservacionem peccatorum etiam tollere, si suo delegato se aliquis prædictis modis sistat, ut bene explicat Dicast. l.c. n. 168.

De censuris reservatis res est expeditior. Cum enim ab habente Jurisdictionem ordinariam, vel etiam tantum delegatam in illas, possint extra Sacramentum tolli, ideo si aliter in communi forma dicat tantum: *Absolve te ab omni Excommunicatione*; vel in casu necessitatis: *absolve te à peccatis*; hoc ipso vult omnes tam expressas, quam culpabiliter vel inculpabiliter omittas tollere, & quidem non tantum quoad Reservacionem, sed etiam quoad substantiam; modò ad earum absolutionem non prærequiratur aliqua conditio v.g. satisfactio partialis præprius præstanda. Tamb,

l.c. §. 6.

**

*

QUÆ-